

Za M. Šimečkou s úctou a vierou v silu myšlienky

PRVÝ A POSLEDNÝKRÁT

Milana Šimečku — politológa, spisovateľa, pedagóga a z môjho aspektu predovšetkým publicistu — som stretla prvýkrát pred niekoľkými dňami. Zavítal do Modry-Harmónie, kde sa novinárske osobnosti zo Slovenskej a Českej republiky stretli s premiérmi oboch národných vlád — Vladimírom

Mečiarom a Petrom Pithartom. Predseda Rady konzultantov a člen kolégia prezidenta republiky Milan Šimečka sa múdrymi slovami bez zbytočných emócií a vášní, zapojil do diskusie o problémoch napätia medzi Čechmi a Slovákmi, potrebe maximálnej informovanosti, vzťahoch, spolupráci a väzbách vlád a novinárov. V pondelok predpoludním som si záznam slov Milana Šimečku vymazala z

magnetojónovej pásky, vystriedala ich iná aktualita. Žiaľ... V ten istý deň podvečer som sa dozvedela smutnú zvest: Milan Šimečka odišiel spomedzi nás, zlyhalo mu srdce. Videla a počula som ho prvý, ale aj poslednýkrát. Triasli sa mu ruky, keď hovoril, i keď beseďoval. Prepracovanosť, choroba, stopy neľahkého osudu a života, domnievala som sa. Ešte väčšmi ma to však utvrdilo v sympatiách a úcte k tomuto človeku. Neveľa sa tešil Milan Šimečka z novinárskeho preukazu, ktorý mu v ten deň, 12. septembra odovzdali. Slovenský syndikát novinárov mu vrátil len to, čo mu patrilo, to čo, mu v minulosti neprávom odňali iní.. Dlho mi budú v duši znieť slová Milana Šimečku, a ten výrok, ktorý ho charakterizuje vari najviac: „Je tu harmónia, veď sme v Harmónii.“

KLÁRA GROSMANNOVÁ

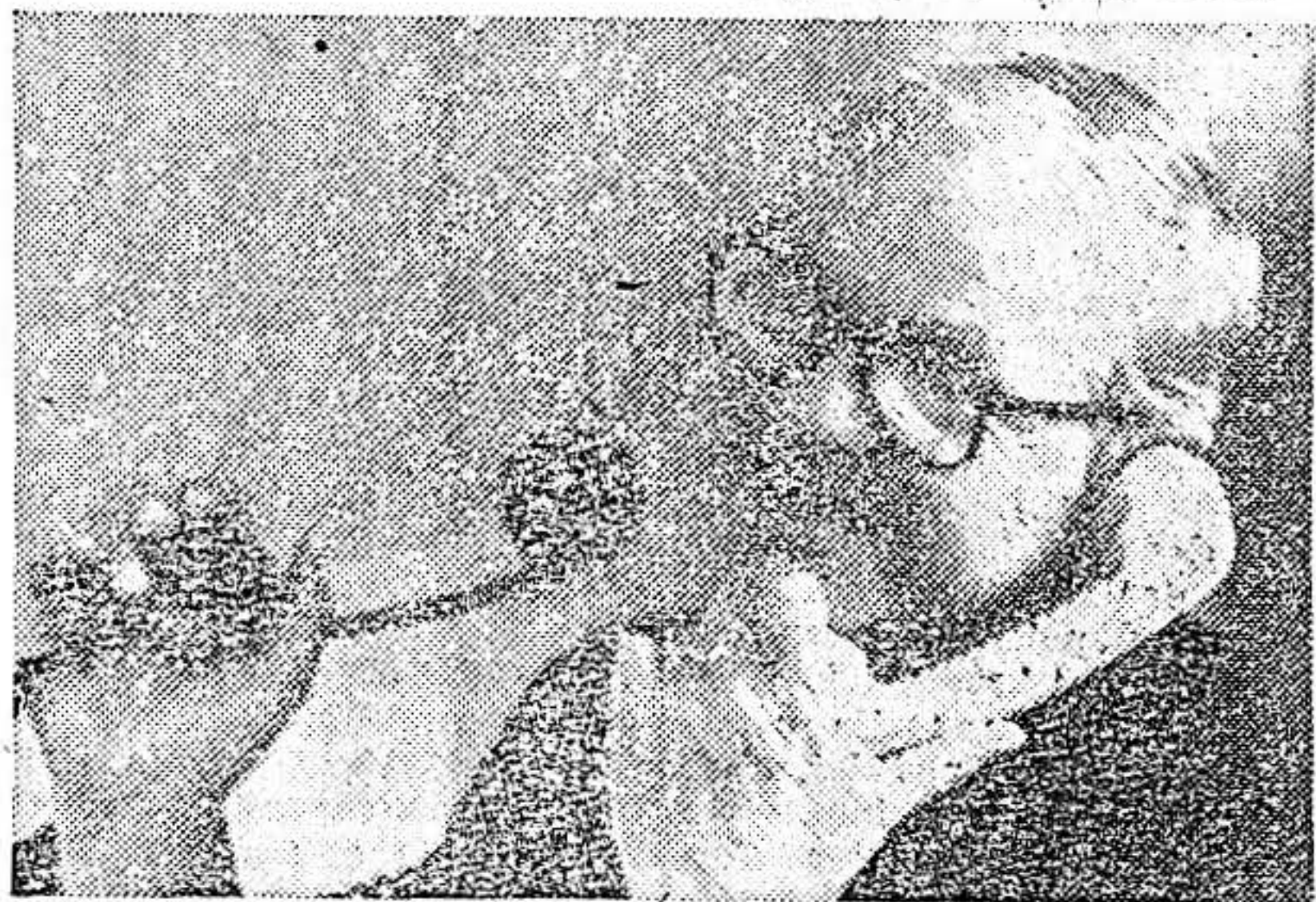
BOJÍM SA O MŮDRYCH

Ťažko sa píše o človeku, ktorého osobne nepoznal, iba hltavo čítal jeho myšlienky, ešte vtedy, keď autor nepátril medzi „dvorných“ pisáľkov, náopak; spomenutie jeho mena

hrozilo hromami a bleskami, v nejednom prípade, žiaľ, aj predvolaním na ŠtB.

Ťažko sa teda píše o Milanovi Šimečkovi, tentoraz už v minulom čase. Jeho srdce nevydržalo, bol to azda nápor uplynulých desiatich mesiacov a dvadsiatich rokov predchádzajúcich, ktoré nahľadali zdravie. Osobne sa bojím o to, že budú nasledovať ďalší, ktorí v uplynulom období nasadili všetko, nerátajúc vlastné zdravie. Po filozofovi, publicistovi, človekovi Milanovi Šimečkovi zostáva pre naše staršie i mladšie generácie mnoho. Čo však ešte mohol zanechať, nebyť tých hrozných, ničím neospravedliteľných prenasledovaní, neoprávnených prenasledovaní? Bojím sa o ďalších múdrych Slovákov, Čechov, všetkých, ktorých máme obdarených mimoriadnou inteligenciou. Nie je ich veľa, s ich od Boha danosťami sme narábali hriechne, akoby nám na nich nezáležalo. Milan Šimečka by mal byť výstrahou — dajme si navzájom pozor, aby ich myšlienkový potenciál zostal pre nás, pre ďalšie generácie, zachovajme, si ich pre seba, chráňme ich pred zlobou a nenávisťou.

ZUZANA ŽEMLOVÁ

☉ Milan Šimečka, predseda Rady konzultantov a člen kolégia prezidenta republiky, zomrel náhle v pondelok v Prahe na srdcové zlyhanie. Foto: ČSTK

POSLEDNÁ ROZLŮČKA S M. ŠIMEČKOM

Bratislava (čstk) — Koordinačné centrum Verejnosti proti násiliu oznamuje, že posledná rozlúčka s Milanom ŠIMEČKOM bude v bratislavskom krematóriu v piatok 28. septembra 1993 o 9.00 h. Autobusy budú pristavené pred budovou Slovenskej národnej rady na Októbrovom námestí o 8,15 h.